

Petneházy Réka - beszámoló

Norvégiai tanulmányutunkra nagy várakozással készültünk társaimmal együtt. Mind a távolság, mind az idegen ország megismerése izgalommal töltött el bennünket. Az úticélunk Oslo, a „zöld főváros” volt.

A norvég főiskolai tanárok és cserediákok nagyon kedvesek és segítőkészek voltak. Sokat beszélgettünk angolul a tanulmányainkról és egyéb dolgokról. Kommunikációs problémáink nem voltak, elég könnyen megértettük egymást.

A kurzus első hetén az oslói főiskolán megrendezésre került Window to the World című konferencia előadásain vettünk részt. A fő téma a multikulturalitás volt. Workshopok és előadások szerepeltek a programban, különböző nemzetiségű tanárok vezetésével. Voltunk angol drótszobrász, magyar drámapedagógus foglalkozásán és spanyol, lett tanárnők előadásán. Habár szakmailag nem mind kapcsolódott közvetlenül a drámapedagógiához illetve a tanító szakmához, mégis érdekes dolgokat láttunk, hallottunk.

Ezen a héten egyik este még az új Állami Operaházba is ellátogattunk, ahol egy új táncelőadást néztünk meg, illetve körbevezettek minket az épületben is. Az előadás tapasztalatait otthon megbeszéltük és elemeztük.

A hét végén többfelé is jártunk: Bygdoy félszigetén hajómúzeumokba mentünk, megismertük Gustav és Emmanuel Vigeland munkásságát, sétáltunk a híres Vigeland Parkban.

A második hét sem volt kevésbé eseménydús. Hétfőn a múzeumpedagógia című kurzus egyik óráját látogattuk meg, ahol erasmusos diákok tanultak. Szerdán a tanulók tartottak előadást arról, hogy képzelik el egy-egy oslói múzeum meglátogatását gyerekekkel úgy, hogy abból minél többet lehessen tanulni. Nagyon kreatív és használható ötleteket láttunk, amiket fel tudunk majd használni pályafutásunk során.

Kedden egész napos dobórán vettünk részt az ének-zene szakosokkal együtt. Egy afrikai dobtanár segített elsajátítani a kongó-dobolás fortélyait, amit nagyon élvezett mindenki. Természetesen a gyerekek ritmuskészségének fejlesztésekor fel lehet majd a dobot is használni, úgyhogy ennek a kurzusnak nagyon örültem.

Csütörtökön Kozák Katalin drámafoglalkozásán vettünk részt, pénteken pedig dráma- és zenetagozatos óvodába mentünk. Körbevezettek minket az épületben, benézhattünk a csoportokhoz, kérdezhettünk a munkáról. Hasznos volt ez a nap olyan szempontból, hogy láttuk, miben különbözik a norvég óvodai nevelés a magyartól.

Hétfőn az oslói magyarok 1956-os megemlékezésén vettünk részt, ahol megismertünk sok norvégiai magyart. Örültek, hogy ott vagyunk, mert legalább még egy kicsivel jobban otthon érezhették magukat ezen az estén. Másnapra a fiatalok el is hívtak minket kirándulni a hegyekbe. Természetesen örömmel mentünk, hiszen a rutinos túrázók gyönyörű tájakra vezettek minket, sokat beszélgettünk és élveztük a tiszta levegőt, napsütéses őszi időt.

A harmadik, egyben utolsó hét nagy próbatétele számunkra a nehezen, de végül sikeresen összeállított előadás volt, amit szerda délelőtt prezentáltunk a sokszínű közönségnek. Szerencsére jól sikerült mindhárom kiscsoport bemutatója. A drámafoglalkozások tanulságait, az oslói tapasztalatokat, foglaltuk össze háromnegyed órában, ami a közönségnek is tetszett.

Az utolsó napokban még részt vettünk egy előadáson, mely a soknemzetiségű oktatás problémáiról szólt. Tanulságos volt számunkra, mert a magyarországi viszonyok teljesen különböznek a norvégiaitól. Beszélgetésre is sor került az oktatással és a kisebbségekkel, hátrányos helyzetű tanulókkal kapcsolatban.

A búcsúvacsora estéje vidáman telt, megköszöntük a főiskolai szervezők munkáját, sokat beszélgettünk a cserediákokkal, akik kíváncsian várják a tavaszi magyarországi útjukat.